

Scène uit *The NarcoSexuals*. Beeld Willem Popelier

The NarcoSexuals laat je nadenken over het bronstige beest in jezelf

In zijn nieuwe voorstelling *The NarcoSexuals* verkent theatermaker Dries Verhoeven het fenomeen chemseks. 'Hier voelen deze mannen zich veilig, in de buitenwereld niet altijd.'

Jowi Schmitz 12 mei 2022, 14:08

Zo'n jaar geleden besloot theatermaker Dries Verhoeven de wereld van de drugs- en seksfeesten te ontdekken. Directe aanleiding: een kennis raakte verslaafd en pleegde, na een aantal

afkickpogingen, zelfmoord. Verhoeven bezocht een aantal feesten, en hij interviewde er verschillende mannen.

Op die feesten vieren ze allereerst hun seksualiteit, zeiden de mannen; daar voelen ze zich waarlijk vrij. Maar wat ook speelt is een behoefte aan intimiteit en groepsgevoel, in een tijd van individualisme en sociale vervreemding. Hun stemmen zijn te horen via de koptelefoon die de bezoeker van de voorstelling op krijgt.

Het publiek staat op een verder leeg braakliggend terrein bij een huis waar een feest gaande is. Binnen dansen, dwalen en kwijlen zeven prachtige, naakte mannen, duidelijk gedrogeerd, maar tegelijk zelfbewust en op hun gemak in hun eigen lichaam. “*I guess it’s my magical anus they feel attracted to*”, zegt een mannenstem peinzend in de koptelefoon. Er wordt een bank op zijn kant gezet, iemand likt het aanrecht.

Wat vooral raakt, zijn de ogen van de mannen. Ze zijn klein door de drugs, maar ze zien je. Zodra je door een raam gluurdt, schiet hun blik jouw kant op.

Dries Verhoeven: “Het is een huis dat terugkijkt, inderdaad. Niet om angst aan te jagen, en ook niet om te shockeren. Ik probeer weg te blijven van exotisme. Ik hoop jou als toeschouwer onderdeel te maken van wat daarbinnen plaatsvindt, ik hoop dat je gaat nadenken over het bronstige beest in jezelf.”

Dries Verhoeven in het decor van zijn nieuwe voorstelling. Beeld Martijn Gijsbertsen

Je zoekt ook naar de uitzondering die je over de regel doet nadenken, zeg je.

“Ja, dat doe ik in al mijn werk. Chemseks wint in de homowereld aan populariteit, tijdens het maken van een date is het al gangbaar om aan te geven of je seks mét of zonder drugs wilt. Ik heb de indruk dat hetero’s er minder van op de hoogte zijn. Maar wie weet gaat dat de komende decennia wel veranderen. Sommige heterovrienden van me zouden ook wel een seksleven op de vulkaan wensen, maar weten niet waar te beginnen.

Anderzijds is de zoektocht naar bevrijding homo-gerelateerd. Homo’s hebben ervaring met zichzelf bevrijden, dan is een volgende stap makkelijker gezet. Hun redenering is eenvoudig: Ja, drugs zijn slecht voor mijn gezondheid, maar ik wil het leven nú ten volle leven. Hun verlangen naar vrijheid en verbinding kan daarbij heel groot zijn, want nog steeds leven we in een wereld

met heteronormen. We moeten ons altijd, al is het maar een beetje, aan die normen aanpassen. Sommige mannen die ik sprak hadden het over een ‘dag- en een nachtversie’ van zichzelf. De dagversie voldoet aan de heteronorm, de nachtversie niet.”

Verhoeven kwam zelf op zijn 21ste uit de kast. Hij weet hoe het voelt om je verlangen op te potten. Hij weet hoe het voelt als het ventieltje eindelijk los wordt gedraaid. Sinds corona kennen we allemaal dat gevoel wat beter, betoogt hij, we hebben allemaal door dat raam zitten turen, verlangend naar iets wat niet mocht of kon.

Maar chemseks gaat nogal wat verder dan opgelucht hossen in een volle concertzaal na een periode van mondkapjes.

“Als je het excessief of veelvuldig doet is het ongezond, maar het kan van waarde zijn. Wat me opviel aan de gesprekken tijdens mijn onderzoek, was de eloquentie van de verhalen. Die mannen slaan geen pornotaal uit. Ja, het gaat over seks, maar het gaat ook over je thuis voelen, je veilig voelen. Iets wat niet voor iedereen in deze maatschappij vanzelfsprekend is, de huizen waar dit plaatsvindt zijn ook een *safe space*.”

Contrasten laten zien en het zoeken naar de plekken waar het schrijnt, dat is typerend voor het werk van Verhoeven. De mens versus de machine. Het lijf versus het verstand. Maar ook het oordeel versus de oordeelloze studie. Steeds kiest hij een slimme, vaak aantrekkelijke vorm om iets confronterends aan te kaarten. Zoals in *Broeders verheft u ter vrijheid* (2021), waar hij tien Bulgaarse performers in een geautomatiseerd distributiecentrum acht uur lang een arbeidslied liet zingen. Ver vóór de coronacrisis stopte Verhoeven al mensen in hokjes om

sociale vervreemding aan te kaarten. (*U bevindt zich hier*, 2007). Later deze maand ontvangt hij voor zijn bijdrage aan de kunst de Fentener van Vlissingen Cultuurprijs 2022.

***Dikwijls is de bezoeker bij jou onderdeel van de performance.
Bij *The NarcoSexuals* is de bezoeker ook een voyeur.***

“Je mag kijken naar een ongemakkelijke en tegelijk aantrekkelijke wereld. Je hoeft natuurlijk niets. Je kunt op veilige afstand blijven. Maar je kunt ook de hele dag – de performance duurt zes uur – door het wc-raampje naar binnen gluren. Je bent overal welkom; welke vitrage je ook tegenkomt, je mag er doorheen kijken. Wie weet kijk je zo ook wel even in je eigen onderbuik, waar je zelf een gordijntje voor hebt hangen.”

Is het een nieuwe seksuele revolutie of is het toch eerder stoned ‘shoppen’?

“Met de komst van de bezorgservices is er meer dan alleen eten supersnel onder handbereik gekomen. Als ik wil, staat hier binnen vijftien minuten een dealer voor onze neus. Vijftien minuten later heb ik via een datingapp drie mensen geregeld om ieders erotische verlangens te vervullen. Als je gewend raakt aan die snelheid kan de traditionele weg van kennismaken en vriendschap sluiten voelen als de ‘lange weg’. Een té lange weg.

The NarcoSexuals is een vivisectie op de onderbuik van deze tijd. We kijken even onder de gladde oppervlakte, voorbij de wereld waarin we allemaal gezonde, goed presterende, verstandige mensen moeten zijn. Het gaat dieper, naar dat gebied van groeiend ongemak, waar een gedrogeerd lichaam naar het geluk zoekt, balancerend tussen waanzin en waarde.”

The NarcoSexuals van Dries Verhoeven is tot en met 6 juni te zien in Utrecht. In augustus ook op het Theaterfestival Boulevard in Den Bosch. Info: driesverhoeven.com

Lees ook:

'U bevindt zich hier' van Dries Verhoeven was eerder een confrontatie met de anonimiteit, maar nu niet meer

De voorstelling van Dries Verhoeven is een installatie waar de toeschouwer deel van uitmaakt, ook wel [ervaringstheater](#) genoemd.

Link naar online artikel:

<https://www.trouw.nl/cultuur-media/the-narcosexuals-laat-je-nadenken-over-het-bronstige-beest-in-jezelf~bf135d6b/>